

A'dam, 1 febr. 2010

Lieve Els &

beste Herman,

Het oude gezegje „Wie verre reizen maakt,
kan veel verhalen" is een cliché, dat weet
ik. Van jullie verre reis naar Kalimantan
zullen we wel geen reisverslag krijgen. Daarom
heb ik het boek „Vooronderlanden" van Kees
Ruys gekocht (± 450 bladz.) en misschien
weet ik wel meer over Kalimantan (voorheen
Borneo) dan jullie, nu ik dat boek gelezen
heb.

Maandelijks ga ik naar Zeeland om mijn
moeder bij te staan bij haar administratie.
In een bureau van mijn vader's bureau
trof ik een plastic etui'tje met munten
met de beeltenis van James Brooke met
zijn naam en titel: Rajah. De munt
is of liever was „one cent" waard in
Serawak.

Ik heb een munt uit het etui'tje
genomen (met toestemming v. mijn moeder)
om aan jullie te geven & een kopie v.d.
bladzijden 178 & 179 uit het boek
„de Vooronderlanden".

Veel lief & groeten v.

Vera & Aadje.

In 1894 ondertekenden de voornaamste Dayakstamhoofden van Borneo een verdrag dat voorgoed een eind moest maken aan het rituele koppensnellen. Op sporadische uitbarstingen na zou de overeenkomst meer dan honderd jaar standhouden – tot verre nazaten van de ondertekenaars rond de millenniumwisseling besloten dat de tijd gekomen was om tot de eigen wortels terug te keren.

Vlak voor de eerste en kort na de laatste escalatie reisde Kees Ruys door Kalimantan. Naast een dierbaar portretje van zijn toneelspelende grootvader, die zich op een van zijn Indische tournees met een 'Dajakschen bediende' had laten fotograferen, droeg hij het negentiende-eeuwse meesterwerk *In Centraal Borneo* mee, een reisverslag van de Nederlandse arts Anton Willem Nieuwenhuis, die het toen nog nauwelijks in kaart gebrachte eiland als eerste westerling wist te doorkruisen.

In de voetsporen van Nieuwenhuis volgt Ruys de Kapuasrivier in de richting van het diepe binnenland, op zoek naar maagdelijke jungle, wilde orang-oetans en nomadische Punan. *De voorouderlanden is een even meeslepend als hilarisch, rijk gedocumenteerd verhaal over reizen door een wankelende Indonesische provincie.*

Kees Ruys is geboren op 12 maart 1955 in Den Haag. Hij studeerde Nederlands aan de School voor Taal- en letterkunde te Den Haag. Vanaf 1980 combineerde hij een parttime functie bij de Haagse Openbare Bibliotheek met het schrijven van fictie en literaire non-fictie. Daarnaast is hij sinds 2003 werkzaam als redacteur bij de Haagse uitgeverij *Valerius Pers*.

Ruys debuteerde in 1983 in Hollands Maandblad met zijn *Brief uit Java*. De publicatie van een romanfragment in Tirade resulteerde in 1986 in de verschijning van zijn eerste, in Indonesië gesitueerde roman *Een afgedragen huid*. Nadien publiceerde hij achtereenvolgens bij *Van Oorschot*, *Veen* en *Atlas* romans en reisverhalen, waaronder de eerste drie delen van *De randgebieden*, een vijfdelige cyclus reisboeken over Indonesië. Daarnaast verschenen er in de loop der jaren reisverhalen in o.a. de Volkskrant en in verschillende reistijdschriften, waarvan er vele werden geselecteerd voor Rudi Westers jaarlijks gebundelde beste reisverhalen.

Zijn eerste grote reis maakte Ruys in 1979, toen hij gedurende een jaar door Europa, Azië en de Sovjet-Unie trok. Hij bleef het langst in Indonesië – een land dat hem altijd sterk had aangetrokken vanwege de verhalen, brieven en souvenirs van zijn grootvader, de acteur Cor Ruys, die er tussen 1912 en 1938 tijdens vele maandenlange tournees heeft rondgetrokken. Ook Kees Ruys blijft er terugkeren; sinds 1979 brengt hij er om de twee jaar enkele maanden door. Het werd de belangrijkste inspiratiebron voor zijn reisverhalen.